

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 24, nr. 1), første punktum, i forordning (EU) nr. 1215/2012⁽¹⁾ fortolkes således, at retterne i den stat, hvor den udlejede ejendom er beliggende, er enekompetente til at pådømme en aftale mellem en privatperson og en professionel udlejer af ferieboliger om overladelse for en begrænset periode af brugen af en bungalow i en feriepark, som drives af udlejeren, idet denne aftale ud over den blotte overladelse af brugen som yderligere tjenesteydelser fastsætter en slutrengøring, og at der stilles sengetøj til rådighed, uanset om feriebugaloven ejes af udlejeren eller en tredjemand?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT 2012, L 351, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 27. juli 2022 — Agenzia delle Dogane e dei Monopoli mod Girelli Alcool Srl

(Sag C-509/22)

(2022/C 389/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Kassationsindstævnt: Girelli Alcool Srl

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet hændelige omstændigheder, der har medført tab, som er indtruffet under en suspensionsordning, som omhandlet i artikel 7, stk. 4, i direktiv 2008/118/EF⁽¹⁾, indledningsvis fortolkes — på lige fod med force majeure — som usædvanlige og uforudseelige omstændigheder, som den godkendte oplagshaver ikke har nogen indflydelse på, og som denne ikke har kunnet undgå, også selv om denne har udvist den fornødne påpasselighed, idet disse omstændigheder objektivt set unddrager sig dennes kontrol?
- 2) Er den udviste omhu i form af de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå den skadesforvoldende hændelse, endvidere relevant for at udelukke ansvar i tilfælde af hændelige omstændigheder, og i så fald i hvilket omfang?
- 3) Afhængigt af besvarelsen af de to første spørgsmål, er en bestemmelse såsom artikel 4, stk. 1, i lovdekret nr. 504 af 26. oktober 1995, hvorefter ringe uagtsomhed (udvist af vedkommende eller tredjemand) sidestilles med hændelige omstændigheder og force majeure, da forenelig med bestemmelsen i artikel 7, stk. 4, i direktiv 2008/118/EF, som ikke fastsætter yderligere betingelser, navnlig betingelser vedrørende den »uagtsomhed«, som er udvist af den, der har begået handlingen, eller af skadevolderen?
- 4) Kan udtrykket »eller efter tilladelse fra medlemsstatens kompetente myndigheder«, som også er indeholdt i ovennævnte artikel 7, stk. 4, afslutningsvis opfattes således, at medlemsstaten gives mulighed for at fastsætte en yderligere almindelig kategori (ubetydelig uagtsomhed), som påvirker definitionen af overgang til forbrug i tilfælde af ødelæggelse eller tab af varen, eller således, at dette udtryk udelukker en betingelse af denne art, idet udtrykket derimod skal opfattes således, at det henviser til specifikke situationer, hvori tilladelse gives på baggrund af en vurdering i den konkrete situation, eller som under alle omstændigheder fastlægges med udgangspunkt i tilfælde, som defineres ved deres objektive elementer?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2008/118/EF af 16.12.2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT 2008, L 9, s. 12).